

Овог лета навршава се десет година откад је Хрватска формално приступила Европској унији као њена 28. држава чланица. Био је то огроман корак за земљу која је била разорена сукобима деведесетих година прошлог века, док се Југославија распала у братоубилачком рату и раздвојила.

И заиста, у време њеног приступања ЕУ, неки су изразили наду да ће придруживање широј европској заједници народа имати отрежњујући ефекат по Хрватску, где је жесток национализам укорењен у фашизму из периода Другог светског рата остао јак.

Нажалост, након скоро 10 година у клубу ЕУ, чини се да Хрватској предстоји још много интроспекције о мрачним тренуцима своје прошлости, а посебно у вези са Холокаустом.

Најновији пример тога могао се видети прошлог месеца у Европском парламенту у Бриселу.

Жељана Зовко, хрватска посланица у Европском парламенту, организовала је 21. марта

конференцију под називом „Блажени Алојзије Степинац – сведочанство вере, истрајности и наде”, која је славила овог фанатичног антисемиту који је испољавао деструктивну мржњу, такође и према Србима и Ромима.

Од 1938. године био је као загребачки надбискуп и ватрени присталица пронацистичког марионетског режима који је успоставио Анте Павелић, вођа усташко-фашистичке и ултранационалистичке организације у Хрватској. Степинац ниједном није званично јавно осудио геноцид који су усташе починиле над Јеврејима, Србима, Ромима и другима, и страствено је подржавао насилно покатоличавање више од 200.000 Срба.

Ако постоји реч којом се Степинац може описати, то је све само не „блажен”.

Од 1938. године био је као загребачки надбискуп и ватрени присталица пронацистичког марионетског режима који је успоставио Анте Павелић, вођа усташко-фашистичке и ултранационалистичке организације у Хрватској. Степинац ниједном није званично јавно осудио геноцид који су усташе починиле над Јеврејима, Србима, Ромима и другима, и страствено је подржавао насилно покатоличавање више од 200.000 Срба.

Ревизионистички историчари годинама покушавају да рехабилитују Степинчев имиџ, тврдећи да је он помогао у спасавању неких Јевреја и приватно у писмима прекораво усташке званичнике.

Али чак и да је извршио нека хвале вредна дела, она не односе превагу над његовим укупним учинком, који се сводио на сарадњу са злим режимом који је безобзирно убио десетине хиљада Јевреја, стотине хиљада Срба и безброј Рома и других антифашиста.

